

wych dokumentów osobistych wydanego przez wojskową komendę rejonową lub wojskową komendę wojewódzką (ust. 2).

5. Przepisy ust. 1 — 4 nie dotyczą osób wyjeżdżających stale służbowo za granicę w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych w służbie ruchu żeglugi wodnej i powietrznej oraz w komunikacji lądowej. Osoby te obowiązane są złożyć dokumenty wymienione w § 3 za potwierdzeniem odbioru w dyrekcjach przedsiębiorstw, w których są zatrudnione.

6. Przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się również w przypadkach, gdy wyjazd za granicę następuje na podstawie klauzuli paszportowej umieszczonej w dowodzie osobistym.

§ 5. Wojskowe komendy rejonowe (Wojskowa Komenda Wojewódzka Warszawa-Miasto) zwracają przechowywane dokumenty osobom zainteresowanym po ich powrocie z zagranicy przy równoczesnym odbiorze wydanego im potwierdzenia odbioru złożonych dokumentów.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 15 lipca 1952 r. w sprawie udzielania przez władze wojskowe zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicę osób podlegających obowiązkowi wojskowemu (Dz. U. Nr 37, poz. 258).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: M. Spsychalski

19

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 stycznia 1957 r.

w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1957.

Na podstawie art. 3, art. 10 i art. 26 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla podatników podatku gruntowego obowiązek uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1957 bez wezwania przez prezydium powiatowej (miejscowej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla.

2. Od obowiązku uiszczenia zaliczki (ust. 1) wolne są nowopowstałe rolnicze zrzeszenia spółdzielcze, rolnicze spółdzielnie wytwórcze i rolnicze zespoły spółdzielcze, co do których uchwały o założeniu zostały podjęte i zatwierdzone po dokonaniu indywidualnych zniw w 1956 r.

§ 2. 1. Wysokość zaliczki (§ 1 ust. 1) wynosi:

- 1) 45% wymiaru podatku gruntowego, ustalonego za rok 1956 po uwzględnieniu obniżek zastosowanych w roku 1956 na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 145 i z 1956 r. Nr 14, poz. 71) oraz obniżek i ulg wynikających z §§ 4 i 5 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów;
- 2) 25% kwoty wymiaru podatku gruntowego za rok 1956:

- a) dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych (rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych),
- b) dla zrzeszeń uprawy ziemi, zespołów uprawowych i sąsiedzkich grup uprawowych co do gruntów przydzielonych im do zagospodarowania na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej na okres co najmniej 3 lat, w ramach likwidacji odlogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych bądź przekazanych do użytkowania w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40).

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych w przypadkach szczególnie uzasadnionych mogą w drodze uchwały — na wniosek prezydiów powiatowych rad narodowych — obniżyć odpowiednio wysokość zaliczki (ust. 1 pkt 1) dla gospodarstw rolnych, położonych na obszarze poszczególnych wsi, gromad, osiedli, miast lub powiatów. Po zastosowaniu obniżki wysokość zaliczki nie może być mniejsza, niż 35% wymiaru podatku gruntowego, ustalonego za rok 1956.

§ 3. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku gruntowym od całości lub części gruntów powstał w dniu 1 stycznia

1957 r., podstawę obliczania zaliczki stanowi kwota podatku gruntowego, która byłaby ustalona z gospodarstwa rolnego według zasad obowiązujących w 1956 r., gdyby podatnik w 1956 r. podlegał obowiązkowi podatkowemu.

§ 4. Zaliczkę obniża się o stosowne procenty określone w przepisach §§ 6 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym, jeżeli podatnikowi przysługują w roku 1957 ulgi w podatku gruntowym na podstawie tych przepisów.

§ 5. Zaliczka jest płatna:

- 1) dla podatników wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 — w dwóch równych ratach do dnia 28 lutego i do dnia 15 maja 1957 r.;
- 2) dla podatników wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 2 — do dnia 15 maja 1957 r.

§ 6. Zaliczki na podatek gruntowy na rok 1957 nie wymierza się w całości lub w części w wypadku, gdy:

- 1) podatnik przystąpił i włączył grunty do zarejestrowanej rolniczej spółdzielni produkcyjnej;
- 2) podatnik przestał być właścicielem (posiadaczem, użytkownikiem, dzierżawcą gruntów państwowych) gospodarstwa rolnego lub jego części;
- 3) podatnikowi według obowiązujących przepisów przysługuje na rok 1957 zwolnienie od podatku gruntowego.

§ 7. 1. Prezydium powiatowych i miejskich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli mogą udzielać z urzędu lub na wniosek podatnika przy poborze zaliczki ulgi z § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym w wypadkach, gdy w grudniu 1956 r. lub w 1957 r. gospodarstwo rolne zostało nawiedzone klęskami żywiołowymi lub losowymi w stopniu uzasadniającym przyznanie takiej ulgi.

2. W przypadkach, gdy to jest uzasadnione na skutek zaistniałych w 1956 r. po wymiarze podatku gruntowego za ten rok nadzwyczajnych okoliczności, istotnie osłabiających zdolność płatniczą podatnika, a podatnikowi temu udzielono ulgi w podatku gruntowym za rok 1956 w trybie § 8 ust. 1—3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym, prezydium powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty mogą na wniosek podatnika udzielać odroczeń płatności każdej raty zaliczki, w granicach uprawnień zawartych

w § 58 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 362, z 1952 r. Nr 32, poz. 225, z 1953 r. Nr 30, poz. 116, z 1954 r. Nr 15, poz. 57 i Nr 27, poz. 108, z 1955 r. Nr 5, poz. 29 i z 1956 r. Nr 57, poz. 265).

3. Upoważnia się prezydya rad narodowych miast nie stawiących powiatów oraz rad narodowych osiedli do odra-

czania na wniosek podatnika terminu płatności każdej raty zaliczki w przypadkach i w granicach uprawnień określonych w ust. 2.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

20

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 stycznia 1957 r.

w sprawie zasad i trybu zaliczenia niektórych okresów do okresów zatrudnienia.

Na podstawie art. 8 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego dalej „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Za okresy służby w oddziałach, które prowadziły walkę z hitlerowskim okupantem, podlegające zaliczeniu do okresów zatrudnienia w myśl art. 8 ust. 1 pkt 6 dekretu, uważa się okresy służby w oddziałach Gwardii Ludowej, Armii Ludowej, Polskiej Armii Ludowej, Batalionów Chłopskich i Armii Krajowej oraz w organizacjach, które weszły w skład wymienionych oddziałów.

§ 2. Zaliczenie okresów wymienionych w § 1 oraz okresów służby w wojskowych oddziałach ludowych w czasie wojny domowej w Hiszpanii (art. 8 ust. 1 pkt 13 dekretu) następuje na podstawie zaświadczenia Zarządu Głównego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację stwierdzającego te okresy lub innego dowodu przedłożonego przez zainteresowanego oraz opinii tego Związku.

§ 3. Za okresy działalności rewolucyjnej, podlegające zaliczeniu do okresów zatrudnienia w myśl art. 8 ust. 1 pkt 11 dekretu, uważa się te okresy pracy organizacyjnej w partiach oraz w innych organizacjach politycznych i społecznych, które uzna za okresy działalności rewolucyjnej władza naczelna właściwej partii politycznej.

§ 4. Za okresy pobytu w więzieniach i w obozach odosobnienia, za działalność rewolucyjną, podlegające zaliczeniu do okresów zatrudnienia w myśl art. 8 ust. 1 pkt 12 dekretu, uważa się okresy uznane za takie przez władzę naczelną właściwej partii politycznej.

§ 5. 1. Sprawy osób, którym odmówiono renty wskutek niezaliczenia okresów wymienionych w §§ 1, 3 i 4, podlegają ponownemu rozpatrzeniu na wniosek zainteresowanego.

2. Jeżeli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zostanie zgłoszony:

- 1) w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia — rentę przyznaje się od dnia powstania prawa do renty, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 lipca 1956 r.
- 2) po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia — rentę przyznaje się od dnia powstania prawa do renty, lecz za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1954 r. w sprawie zaliczenia niektórych okresów do okresów zatrudnienia (Monitor Polski Nr A-74, poz. 902).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. L. Chajn